

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.I.30.509/2012/3.szám**

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Gelety Zsolt ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti lakos felperes által - a Dr. Pálvölgyi László ügyvéd és Dr. Sándor Csaba ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperessel szemben gazdálkodó szervezet vezetője felelősségének megállapítása iránt indított perben a Kecskeméti Törvényszék 2012. november hó 5. napján kelt 10.a.G.40.070/2011/73. számú ítéletével szemben az alperes 75. sorszámú fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

A 23/I. számú végzésben megállapított vagyoni biztosíték összegét 124.850.243,- (Egyszázhuszonnégy millió-nyolcszázötvenezer-kettőszáznegyvenhárom) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 63.500,- (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2007. szeptember 17. napján jogerőre emelkedett 16.P.21.620/2006/15. számú ítéletével kötelezte a **B...** Kft.-t 21.946.000,- Ft és járulécai felperes javára történő megfizetésére. A felperes 2007. december 18. napján inkasszót nyújtott be az adós ellen, melynek eredményeként követeléséből 4.838.531,- Ft megtérült.

A **B...** Kft. 2007. július 19. napján elhatározta átalakulását oly módon, hogy a kft.-ből kivált a **B... SZ...** Kft. A vagyonmegosztási szerződés értelmében a felperes követelése a **B...** Kft. kötelezettsége maradt. A **B... SZ...** Kft. 554.299.000,- Ft mérleg főösszegű vagyonnal - ezen belül 78.000.000,- Ft jegyzett tőkével - kezdte meg működését, ingatlanvagyonra az átalakulási mérleg adatai szerint 221.310.000,- Ft volt.

Az átalakulás kapcsán a felperes biztosíték adását kérte az adóstól, melynek

képviselésében az alperes a 2007. november 29. napján kelt levelében arról értesítette, semminemű hátrány nem érheti, ugyanis a cégeket egyetemleges felelősség terheli a kötelezettség teljesítéséért, így mindkét jogutód cég teljes vagyona biztosítékkul szolgál a felperes számára. A kiválás 2008. március 11. napján visszamenőleges hatállyal került bejegyzésre a cégjegyzékbe.

A **B... Kft.** tagjai 2008. július 3-án üzletrészüket értékesítették **(személy 1.neve)** részére, aki a társaság ügyvezetője lett, az alperes ügyvezetői tisztsége megszűnt, a társaság neve **V... Kft.-re** változott.

A felperes 2008. május 19. napján végrehajtási eljárást kezdeményezett a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 0300-Vh:1486. szám alatt. A 2008. július 14-én záradékolt végrehajtási lapra utólag került egyetemleges adóstársként a **B... SZ... Kft.** feltüntetésre. A végrehajtó 2009. január 27. napján a **V... Kft.** tulajdonában levő gépjárművet árverés útján értékesítette, majd egy hónap múlva megállapította az eljárás szünetelését.

A **B... SZ... Kft.** megalakulásától 2008. december 31-ig az alperes részére jelentős összegű, 203.884.500,- Ft kölcsönt fizetett vissza, de még további, 10.895.000,- Ft összegű tagi kölcsön nem került visszafizetésre.

A **B... SZ... Kft.** 2008. december 1.-18. napja között végelszámolás alatt állt.

Az alperes a **B... SZ... Kft.** nevében eljárva 2008. december 29. napján eladta a vele egyenesági rokonságban álló **(személy 2.neve)** által képviselt **I... Kft.-nek** a **B... SZ... Kft.** tulajdonában álló **település neve, belterület, 1.../3.** helyrajzi szám alatti ingatlan 16.181/27.037-ed hányadát 142.000.000,- Ft-ért. Az ingatlanon a **(pénzintézet neve)** Zrt. javára 230.000.000,- Ft erejéig jelzálogjog állt fenn, a befolyt vételár a bank részére került átutalásra.

A **B... SZ... Kft.** 2009. február 1-től ismét végelszámolás alatt állt, időközben a cég ellen 2009. január 13-án felszámolás iránti kérelmet nyújtottak be. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság az Fpk.03-09-000019. számú ügyben megállapította az adós fizetéseképtelenségét, és elrendelte a felszámolási eljárás lefolytatását. A felszámolás kezdő időpontja 2009. május 5. napja.

A felszámolási eljárásban a felperes bejelentette a követelését, melyet a felszámoló 40 napon túl, de egy éven belül érvényesített hitelezői igényként akként igazolt vissza, hogy a felszámolási eljárást is szabályozó 1991. évi XL. törvény (Cstv.) 57. § (1) bekezdés d) pontjába 21.946.000,- Ft-ot, valamint az f) pontba 2.490.600,- Ft-ot és 100.000,- Ft regisztrációs díjat vett nyilvántartásba.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint a **B... SZ... Kft.** ügyvezetője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a társasági vagyon mértéke 124.850.234,- Ft-tal csökkent. A vagyoncsökkenés mértékét gyakorlatilag a felszámolási eljárásban bejelentkezett hitelezői igények összegében jelölte meg. Az alperes kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a felperes követelésének kiegyenlítése a kiválás után a

**B...** Kft. kötelezettsége maradt. Az alperes 2008. július 3. napját követően sem mint tag, sem mint ügyvezető a társaság tevékenységében nem vett részt, ugyanakkor a felperes a **B... Sz...** Kft.-vel szemben a követelését a felszámolás elrendelését megelőzően nem érvényesítette. A kivált társaságnak az eszközeivel megegyező nagyságrendű kötelezettségei voltak. A cég a hitelezők kielégítéséhez szükséges vagyonnal rendelkezett, de az azonnali kifizetések pénzügyi forrása pénzben csak részben állt rendelkezésére. A fizetéseképtelenségre utaló jelek 2008. késő őszen jelentkeztek először. Az alperesnek ügyvezetői tisztsége megszűnését követően nem volt tudomása arról, hogy a **B...** Kft.-vel szemben folytatott végrehajtás milyen eredménnyel járt. Véleménye szerint az átalakulással kapcsolatos és mögöttes felelősségre alapított felperesi igényérvényesítésre vonatkozó eljárási kötelezettségeinek a felperes nem tett eleget, így hiányzik a perbeli legitimációs képessége.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes a **B... Sz...** Kft. ügyvezetőjeként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el. A Szegedi Ítéltábla a Gf.I.30.276/2011/6. számú közbenső ítéletével az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyta. Indokolásában egyebek mellett kifejtette, a tartozás esedékességekor történő kielégítésének lehetősége likvid pénzeszköz meglétét feltételezi, vagyis nem elegendő, hogy az adós teljes vagyona - készpénzzé konvertálása esetén - egyébként fedezetet nyújtana a tartozások kielégítésére. A jelen ügyben a fenyegető fizetéseképtelenség már a **B... Sz...** Kft. alapításakor fennállt. A **B... Sz...** Kft. nem azáltal vált a **B...** Kft. jogutódjává, hogy azt a bíróság a végrehajtási eljárás során végzéssel megállapította, hanem a törvény erejénél fogva megalakulásától kezdve. Az eljárás további szakaszában az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy összességében mekkora mértékű csökkenés állt be az adós vagyonában azáltal, hogy az alperes nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján járt el.

Az alperes továbbra is kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a tagi kölcsönök visszafizetésével egyidőben a társaság más, jelentős mértékű kötelezettségét is teljesítette, továbbá a visszafizetés a társaság mérlegét javította, mert kötelezettségeit csökkentette, azaz a visszafizetésekkel a Számviteli törvény szabályai értelmében a társaság vagyona lényegében nem csökkent. Az általa 2009. január 30-ig befizetett összesen 214.784.000,- Ft tagi kölcsön a cég működéséhez szükséges pénzeszköz volt, ügyvezetőként mindent megtett annak érdekében, hogy a cég tovább működjön és kötelezettségeit teljesítse. Előadta, a tagi kölcsön nem a saját vagyonát képezte, hanem maga is kölcsönt vett fel, melynek visszafizetéséért a **B...** Kft. készfizető kezességet vállalt. Arra is hivatkozott, hogy a hitelezői igénybejelentések valójában 2009. májusában történtek, ekkor ügyvezetői tisztsége már megszűnt, illetve a követelések lejárat határideje későbbi volt, mint a tagi kölcsön visszafizetésének időpontja. A felszámoló lényegében tőle függetlenül ismert el vagy vitatott valamely hitelezői igényt. Utalt arra, hogy például a **M...** Kft. hitelező követelését ő mindig is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesnek a **B... Sz...** Kft. ügyvezetőjeként ellátott tevékenysége következtében a **B... Sz...** Kft. vagyona 124.850.243,- Ft mértékben csökkent. Indokolásában rámutatott arra, hogy a jogerős

közbenső ítélet után kizárólag a vagyonsökkenés mértékének meghatározása volt a per tárgya, ezért érdemben nem foglalkozott az alperes jogalapot érintő védekezésével, amelyben kifogásolta, hogy a jogelőd kft. volt a felperesi követelés eredeti kötelezettje. Megállapítható, hogy a perbeli időszakban az alapítástól a felszámolásig 203.884.500,- Ft tagi hitel került az alperes részére visszafizetésre, aki ezt a tényt nem vitatta. A felszámolás során bejelentett összes igény 125.107.243,- Ft volt. A visszafizetések időszakában esedékessé vált összes adósi tartozás - nem számolva az alperesi igényt - mintegy 99.527.230,- Ft volt. Az elsőfokú bíróság szükségtelennek tartotta annak vizsgálatát, hogy a tagi kölcsönök fiktív ügyletek voltak vagy sem. Utalt arra, hogy a vagyonsökkenés fogalmát a jelen perben nem a Számviteli törvény definíciója alapján kell értelmezni, hanem, mint a felszámolás alá került gazdasági társaság felszámolásba bejelentkezett hitelezői igények kielégítési alapját megtestesítő jogosultságok és kötelezettségek együttesét. Lényegesnek tekintette, hogy ezen hitelezői körtől elkülönül és figyelmen kívül marad a tagi minőségében ugyancsak hitelező alperes. Éppen e minősége határozza meg a többi hitelezővel szembeni felelősségét, illetve, hogy nem azok érdekeit helyezte előtérbe, hanem a sajátját, amikor a maga részére fizette meg ügyvezetőként a társasági tartozásokat, miközben más hitelezők irányában adott esetben régebben lejárt vagy jogerős bírósági ítélettel is alátámasztott kötelezettsége állott fenn. Utalt arra, hogy a jelen pertípus az adós gazdálkodó szervezet további hitelezői érdekeit védi, amikor tiltja az egyes hitelező előnyben részesítését, különös tekintettel, ha ez a hitelező a társaság vezető tisztségviselője is egyben. Összességében értékelve megállapította, hogy a releváns időszak konkrét kifizetései és a lejárt követelések esedékességi összegei minden egyes pénzfelvétel önmagában alkalmas volt a hitelezői követelés fedezetéül szolgáló vagyon csökkentésére. Különösen abban az esetben, amikor a könyvelési adatokkal igazoltan konkrét bevételhez jutott a társaság és nem a régebben lejárt külső hitelező, hanem a tag alperes részére történt nagyobb összegű kifizetés, vagy az alperes a vagyoni kérdésekben egyedül jogosult végelszámoló hozzájárulása, tudta nélkül teljesített kifizetést a maga részére 10.000.000,- Ft összegben. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes, mint az adós társaság ügyvezetője nem hivatkozhatott arra, hogy egyes hitelezői igények csak a későbbiekben, a kifizetésekhez képest később váltak esedékessé, mivel kellő előrelátás mellett a jövőben esedékessé váló fizetések fedezetét is meg kellett teremtenie. A fizetéseképtelenségi helyzetet nem dönti meg az a tény sem, hogy a kft. 2008. október 5.-ét követően mintegy 30.000.000,- Ft készpénz összegben alkatrészeket vásárolt. Azt az intézkedést sem fogadta el elégségesnek, hogy az alperes forrásokat szabadított fel a pénzügyi konszolidáció érdekében. A tagi kölcsön visszafizetésnél nem értékelte az alperes javára azt a tényt sem, hogy a tagi kölcsönt az alperes állítása szerint külső személytől felvett hitelből nyújtotta a kft. részére. Utalt arra, nincs jelentősége annak, hogy a perben az alperes vitássá tette az adós ellen benyújtott hitelezői igényeket. Megállapította, hogy a tag által nyújtott tagi kölcsönnek a társaság vagyonából történő visszafizetése - mivel gazdasági tevékenységből származó árbevétele már nem volt ekkor a **B... Sz...** Kft.-nek - szükségképpen megghiúsította a többi, közöttük a felperes hitelezői követelésének a

tartozásait kiegyenlíteni. Az alperes helyes eljárása az lett volna, ha az adós vagyonából a tagi kölcsön helyett a cég lejárt egyéb tartozásait egyenlíti ki. Magatartásával azonban lényegében a Cstv. 57. §-ában előírt hitelezői kielégítési sorrend szabályait szegte meg.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett érveit. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte a szakértő azon megállapítását, hogy a tagi kölcsön visszafizetésével lényegében az adós vagyona nem csökkent, mivel az aktívák mellett a passzív vagyona is csökkent, így lényegében a hitelezőket nem érte kár a tagi kölcsönök visszafizetésével. Arra hivatkozott, hogy a felszámolási eljárás jelenleg még folyamatban van, így nem állapítható meg, hogy a hitelezők nem jutnak követelésük kielégítéséhez. Álláspontja szerint a szakértői nyilatkozat helyes értelmezése az, hogy nem állt fenn fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a **B... Sz...** Kft. megalakulásától kezdve. Valójában a kft. tartozásai folyamatosan csökkentek, az alperes szabad pénzforrásokat szabadított fel, a vagyont nem csökkentette, hanem a passzívumok lefaragásával azt növelte. Véleménye szerint lényeges körülmény, hogy a tagi kölcsönt külső forrásból bocsátotta az adós társaság rendelkezésére, így annak visszafizetésével nem saját maga számára kívánt előnyt szerezni, hanem - tekintettel arra, hogy a kölcsönök visszafizetéséért a jogelőd kft. készfizető kezességet vállalt - meg akarta akadályozni, hogy a kölcsön lejárata követően a kezesi felelősségét a hitelt nyújtó a kft.-vel szemben érvényesítse. Véleménye szerint a tagi hitel visszafizetésének időpontjában a **B... Sz...** Kft.-nek lejárt és nem vitatott követelése nem volt. Kijelentette, hogy működése, ügyvezetése során mindvégig magatartásával és feladatai ellátása során a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján járt el. Hangsúlyozta, hogy a jövőben lejáró esedékessé váló tartozásokra a gazdálkodás során nem ügyelhet. Utalt arra, hogy az adós az elsőfokú ítélet megállapításával ellentétben valójában folytatott gazdasági tevékenységet, árbevételt is elkönyvelt, 2008. október 18. napját követően is jelentős készpénzes vásárlásai és jogügyletei voltak.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelte, hogy a keresettel érvényesített jog fennállása tárgyában az elsőfokú bíróság közbenső ítélettel már döntést hozott, így az erre vonatkozó alperesi előadás már nem vizsgálható. A fizetéseképtelenséggel fenyegető állapot hiányára vonatkozó alperesi előadást illetően utalt arra, hogy követelése még 2002-ben keletkezett és azt a **B... Kft.**, illetve a **B... Sz...** Kft. mind a mai napig nem egyenlítette ki teljes mértékben.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntése megfelel a jogszabálynak, a kifejtett indokokkal az ítélet tábla is egyetért, ezért az ítéletet helyes indokai szerint hagyta helyben (Pp. 253. § (2) bekezdés, Pp. 254. § (3) bekezdés).

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, a jogerős közbenső ítéletet követően az eljárás tárgya már csak a követelés összegszerűsége lehet. A jogerős közbenső ítélettel elbírált kereseti kérelem ténybeli alapja ugyanis nem változtatható meg. A jogerő hatás

mind a kötelezettet, mind a jogosultat köti, ezért új tényelőadással az nem tehető vitássá, hogy a károkozó mely jogellenes magatartásából eredően milyen természetű kár keletkezett. A Szegedi Ítéltábla a közbenső ítéletet jóváhagyó Gf.I.30.276/2011/6. számú közbenső ítéletének indokolásában részletesen kifejtette, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a **B... Sz...** Kft. vonatkozásában már annak megalakulásától fennállott, mivel a cég tartozásai jelentősen meghaladták likvid vagyonát. Ezt a megállapítást a folytatódó eljárásban kirendelt könyvszakértő is megerősítette, amikor megállapította, hogy „likviditási, fizetőképesség szempontjából a kft. nem rendelkezett a szétválás időszakában olyan pénzeszközzel, amellyel a kötelezettségeit teljesíteni tudta volna, csak a forgóeszközök, illetve az ingatlan értékesítésével juthatott pénzhez” (46. számú szakértői vélemény 9. oldal).

A kiváláskor az adós kft.-vel szemben az alperesnek 154.884.000,- Ft tagi kölcsön követelése állt fenn, melyhez a működés során 2008. június 25-én és 30-án további 20.000.000,- Ft, illetve 33.000.000,- Ft tagi kölcsönt nyújtott. Tagi kölcsönének teljes összege 214.781.000,- Ft volt.

Miután a kártérítési felelősség törvényi feltételeinek fennálltát a közbenső ítélet megállapította, a folytatódó eljárásban a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a **B... Sz...** Kft. vagyona alapításától - a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztétől - a felszámolás kezdő időpontjáig mekkora összeggel csökkent.

A vagyoncsökkenés vizsgálatakor figyelemmel kellett lenni arra, hogy az alperes ügyvezetői feladatai ellátása során tett intézkedései milyen összefüggésben álltak az egyes vagyonelemek csökkenésével. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése értelmében az alperesnek a hitelezői érdekek elsődlegességének szem előtt tartása mellett kellett cselekednie a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően. A hitelezői érdek ebben a vonatkozásban valamennyi olyan személy érdekét jelenti, akikkel szemben az adós számviteli mérlegének forrás oldala szerint kötelezettségei vannak. Az előbbiek nem jelentik azt, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az ügyvezetőnek már nincs lehetősége az adóssal szembeni követelés kielégítésére. Ellenkezőleg: az ügyvezetőnek mérlegelnie kell, hogy mely hitelezők követelését elégíti ki, ennek azonban a fizetőképesség helyreállításához kell igazodnia. Nyilvánvaló, hogy a működés további folytatásához, a gazdasági kibontakozáshoz szükséges kötelezettségek teljesítése az elsődleges, nem hagyható figyelmen kívül a Cstv. 57. §-ában szabályozott kielégítési sorrend sem. Az alperes által nyújtott tagi kölcsön más hitelezői követeléseket megelőző, „soron kívüli” visszafizetése ugyanakkor lejártsága esetén sem indokolt, mivel a felszámolási eljárásban ez a követelés csak a Cstv. 57. § (1) bekezdésének h) pontjába, gyakorlatilag utolsó kielégítési ranghelyként kerül besorolásra. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott magatartás szempontból másként kell megítélni a külső

- 7 -

### **Gf.I.30.509/2012/3.szám**

hitelezőket és a társaság tagjait, ügyvezetőjét, mint tagi kölcsönöket nyújtó és így a társaság hitelezőjévé váló személyeket és követeléseiket. A tagi kölcsönök visszafizetése nem hiúsíthatja meg a külső harmadik személy hitelezők követeléseinek kielégítését (Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.011/2010/4.). A perbeli esetben valójában nem csak az történt, hogy az alperes vezetésével az adós veszteséges gazdálkodást folytatott, hanem az, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben az ügyvezető minden releváns bevételt a saját követelése kielégítésére használt fel, miközben jelentős összegű,

ugyancsak lejárt követelések kiegyenlítésére semmilyen figyelmet nem fordított.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vagyon csökkenését nem számviteli értelemben kell vizsgálni. A kötelezettségek kielégítése az adós pénzeszközeiből vagy forgóeszközei, állóeszközei értékesítése révén számviteli szempontból egyformán csökkenti az adós aktívait és passzívait, mely a mérleg főösszegben kimutatható csökkenést eredményez. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ugyanakkor az ügyvezető célja nem lehet önmagában a hitelezői követelések kiegyenlítése, mert ezzel lényegében a felszámolási eljárásban a hitelezők kielégítési alapját, fedezetét vonja el, adott esetben jogsértő módon a Cstv. 57. § szerinti kielégítési rangsor figyelmen kívül hagyása mellett. Megállapítható, hogy az alperes a tagi kölcsön visszafizetésével a **B... Sz... Kft.** vagyonát csökkentette, ennek mértéke jelentősen meghaladja a keresetben megjelölt összeget. Emellett megállapítható az is, hogy az alperes mélyen a könyv szerinti érték alatt, a reális forgalmi értékhez viszonyítva 40.000.000,- Ft-tal alacsonyabb áron értékesítette az adós egyetlen jelentősebb vagyontárgyát, ingatlanát. Az „áron aluli” értékesítés - miként ezt a közbenső ítéletében a bíróság már kifejtette - az adósnál szintén vagyoncsökkenésként minősíthető.

A vezető Cstv. 33/A. § szerinti felelősségének megállapítása során nem annak van jelentősége, hogy valamely hitelezőt milyen összegű kár ért, vagy az adós vagyonából ki lehetett-e elégíteni az igényét, hanem annak, hogy a vezető nem a hitelezői érdekeknek megfelelő eljárása valamennyi hitelező követelését értékelve milyen vagyoncsökkenést eredményezett az adós vagyonában (Kúria Gfv.X.30.047/2011/3. számú ítéletével hatályban tartott Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.498/2010/5. számú ítélete).

Önmagában ezért nem meghatározó az, hogy a Cstv. 33/A. § alapján perló felperes a felszámolási eljárásban milyen nyilvántartásba vett hitelezői követeléssel rendelkezik. Annak sincs jelentősége, ha az adósnál a tényleges vagyoncsökkenés mértéke meghaladja a keresetben érvényesített összeget, a bíróságnak ekkor is csak a keresetben megjelölt mértékű vagyoncsökkenésért való felelősséget kell vizsgálnia. A Cstv. 33/A. § alapján folyó per megállapításra irányul, az alperes marasztalására csak a felszámolási eljárás befejezését követően kerülhet sor, amennyiben a hitelezők a nyilvántartásba vett, de a felszámolási eljárás végén ki nem egyenlített hitelezői követelésük erejéig kérhetik az alperes marasztalását. Ekkor is jelentősége van a Cstv. 57. § (1) bekezdése szerinti kielégítési rangsornak, a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelezői igény rangsorának megfelelő

- 8 -

módon kérhet marasztalást a hitelező az ügyvezetőtől a megállapítási perben meghatározott összeg erejéig.

Az alperes a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése értelmében a kimentés körében bizonyíthatta volna, hogy az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében, mindezeket azonban a perben nem igazolta. Azon hivatkozása, hogy a tagi kölcsön visszafizetésére azért került sor, mivel azt ő is harmadik személytől vette fel, vagyis a kifizetéssel nem került előnyösebb helyzetbe a többi hitelezőhöz képest, az előbbieken kifejtettekre figyelemmel alaptalan. Mind a felperes, mind pedig **(személy 3.neve)** követelése régebbi esedékességű, illetve a szakértői vélemény 8. számú melléklete

pontosan megjelöli, hogy a **B... Sz...** Kft. működése alatt mely hitelezők követelése, milyen összegben, milyen esedékességgel keletkezett. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha elsősorban olyan jellegű kötelezettségeket teljesít, amely a gazdasági stabilitást, kibontakozást segíti elő és a rendelkezésére álló bővülő pénzállományból a Cstv. 57. § (1) bekezdése szerinti kielégítési rangsorban előrébb álló hitelezők régebben lejárt követelését elégíti ki.

A másodfokú eljárás során nem volt vitatott, hogy az elsőfokú bíróság a 23/I. számú végzésében a felperes módosított kereseti követelésében megjelölt összegnél nagyobb mértékű vagyoni biztosíték nyújtására kötelezte jogerősen az alperest, ezért a biztosíték összegének leszállítása indokolt.

Az előbbiekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése, Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta, a 10.a.G.40.070/2010/23/I. számú végzésben meghatározott vagyoni biztosíték összegét pedig 124.870.243,- Ft-ra leszállította.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére, az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2013. március hó 21. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.. Hámori Attila sk.  
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Gaálné Dr. Jobbágy Ildikó sk.  
táblabíró

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.I.30.276/2011/6.szám**

## **A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !**

A Szegedi Ítéletábla a Dr. Györgyi Árpád Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Györgyi Árpád ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti lakos felperesnek - a Dr. Pálvölgyi László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Pálvölgyi László ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperes ellen gazdálkodó szervezet vezetője felelősségének megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. március hó 21. napján kelt 11.a.G.40.070/2011/3. számú közbenső ítéletével szemben az alperes 5. sorszámu fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárás során meghozta az alábbi



## K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

## I N D O K O L Á S :

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2007. szeptember 17. napján jogerőre emelkedett 16.P.21.620/2006/15. számú ítéletével kötelezte a **B...** Kft-t 21.946.000,- Ft és járulékai felperes javára történő megfizetésére. A felperes 2007. december 18. napján inkasszót nyújtott be az adós ellen, melynek eredményeként követeléséből 4.838.531,- Ft megtérült.

A **B...** Kft. 2007. július 19. napján elhatározta átalakulását oly módon, hogy a kft-ből kivált a **B... SZ...** Kft. A vagyonmegosztási szerződés értelmében a felperes követelése a **B...** Kft. kötelezettsége maradt. A **B... SZ...** Kft. 554.299.000,- Ft mérleg főösszegű vagyonnal - ezen belül 78.000.000,- Ft jegyzett tőkével - kezdte meg működését, ingatlanvagyonra az átalakulási mérleg adatai szerint 221.310.000,- Ft volt.

- 2 -

Az átalakulás kapcsán a felperes biztosíték adását kérte az adóstól, melynek képviseletében az alperes a 2007. november 29. napján kelt levelében arról értesítette, hogy semminemű hátrány nem érheti, ugyanis a cégeket egyetemleges felelősség terheli a kötelezettség teljesítéséért, így mindkét jogutód cég teljes vagyona biztosítékkul szolgál a felperes számára. A kiválás 2008. március 11. napján visszamenőleges hatállyal került bejegyzésre a cégjegyzékbe.

A **B...** Kft. tagjai 2008. július 3-án üzletrészüket értékesítették **(személy 1.neve)** részére, aki a társaság ügyvezetője lett, az alperes ügyvezetői tisztsége megszűnt, a társaság neve **V...** Kft-re változott.

A felperes 2008. május 19. napján végrehajtási eljárást kezdeményezett a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 0300-Vh:1486. szám alatt. A 2008. július 14-én záradékolt végrehajtási lapra utólag került egyetemleges adóstársként a **B... SZ...** Kft. feltüntetésre. A végrehajtó 2009. január 27. napján a **V...** Kft. tulajdonában levő gépjárművet ingó árverés útján értékesítette, majd egy hónap múlva megállapította az eljárás szünetelését.

A **B... SZ...** Kft. a megalakulásától 2008. december 31-ig az alperes részére jelentős összegű, mintegy 150.000.000,- Ft tagi kölcsönt fizetett vissza, de még további, körülbelül 10.000.000,- Ft összegű tagi kölcsön nem került visszafizetésre.

A **B... SZ...** Kft. 2008. december 1-18. között végelszámolás alatt állt.

Az alperes a **B... SZ...** Kft. nevében eljárva 2008. december 29. napján eladta a vele egyenesági rokonságban álló **(személy 2.neve)** által képviselt **I...** Kft-nek a **B... SZ...** Kft. tulajdonában álló **település neve, belterület, 1.../3.** helyrajzi szám alatti ingatlan 16.181/27.037-ed hányadát 142.000.000,- Ft-ért. Az ingatlanon a **(pénzintézet neve)** Zrt. javára 230.000.000,- Ft erejéig jelzálogjog állt fenn, a befolyt vételár a bank részére került átutalásra.

A **B... SZ...** Kft. 2009. február 1-től ismét végelszámolás alatt állt, majd a cég ellen 2009. január 13-án felszámolás iránti kérelmet nyújtottak be. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság az Fpk.03-09-000019. számú ügyben megállapította a adós fizetési képtelenségét, és elrendelte a felszámolási eljárás lefolytatását. A felszámolás kezdő időpontja 2009. május 5. napja.

A felszámolási eljárásban a felperes bejelentette a követelését, melyet a felszámoló 40 napon túl, de egy éven belül érvényesített hitelezői igényként akként igazolt vissza, hogy a felszámolási eljárást is szabályozó 1991. évi XL. törvény (Cstv.) 57. § (1) bekezdés d) pontjába 21.946.000,- Ft-ot, valamint ezen összeg után 2005. június 28. napjától késedelmi kamatot, míg az f) pontba 2.490.600,- Ft-ot vett nyilvántartásba.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint a **B... SZ...** Kft. ügyvezetője a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a társasági vagyron mértéke 150.000.000,- Ft-tal csökkent. Arra hivatkozott, hogy az alperes a követelés érvényesítésével kapcsolatos cselekményeket, illetve az egyetemleges kötelezettség tényét elismerte,

- 3 -

#### **Gf.I.30.276/2011/6.szám**

ennek ellenére a teljesítés elmaradt, így a jogutód társaság egyetemleges teljesítési kötelezettsége annak bejegyzésével, 2008. március 11. napjával bekövetkezett.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a felperes követelésének kiegyenlítése a kiválás után a **B...** Kft. kötelezettsége maradt. Az alperes 2008. július 3. napját követően sem mint tag, sem mint ügyvezető a társaság tevékenységében nem vett részt, ugyanakkor a felperes a **B... SZ...** Kft-vel szemben követelését a felszámolás elrendelését megelőzően nem érvényesítette.

A kivált társaságnak az eszközeivel megegyező nagyságrendű kötelezettségei voltak. A cég a hitelezők kielégítéséhez szükséges vagyonnal rendelkezett, de az azonnali kifizetések pénzügyi forrása pénzben csak részben állt rendelkezésére.

A fizetési képtelenségre utaló jelek 2008. késő őszén jelentkeztek először. Az alperesnek ügyvezetői tisztsége megszűnését követően nem volt tudomása arról, hogy a **B...** Kft-vel szemben folytatott végrehajtás milyen eredménnyel járt. Véleménye szerint az átalakulással kapcsolatos és mögöttes felelősségre alapított felperesi igényérvényesítésre vonatkozó eljárási kötelezettségeinek a felperes nem tett eleget, így hiányzik a perbeli legitimációs képessége.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes a **B... SZ...** Kft. ügyvezetőjeként a cég fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekének elsődlegessége alapján látta el.

Indokolásában abból indult ki, hogy a **B...** Kft-nek a jogerős ítélet rendelkezéseit felszólítás nélkül 15 napon belül teljesítenie kellett volna. E kötelezettségnek az alperes ügyvezetése alatt álló társaság nem tett eleget, így a felperes végrehajtási eljárást indított. A végrehajtási kérelem benyújtásának időpontjában már megtörtént az átalakulás bejegyzése, ezért a kérelemben mindkét cég neve feltüntetésre került egyetemleges felelősséggel. Az alperesnek, mint a jogelőd **B...** Kft. ügyvezetőjének 2008. július 3. napján tudomása kellett legyen a kft-vel szembeni végrehajtási eljárásról is csakúgy, mint a **B... SZ...** Kft. ügyvezetőjeként ezen társasággal szembeni követelés érvényesítéséről a végrehajtási eljárás keretében annál is inkább, mivel maga adta a tájékoztatást a felperesnek e tárgyban.

A bíróság álláspontja szerint a **B...** Kft-t marasztaló jogerős ítélet meghozatalát követő 15 nap elteltével - miután teljesítés nem történt - a Cstv. 27. § (2) bekezdésének b) pontjára figyelemmel a felszámolás elrendelésének csődjogi feltételei fennálltak, ennek folytán 2007. október 18. napján bekövetkezett a fizetéseképtelenségi helyzet. Mivel a jogutód társaság bejegyzéséig sem történt teljesítés, a fizetéseképtelenségi helyzet változatlanul fennállt, az alperes már a jogutódként kivált társaság ügyvezetőjeként is köteles volt a hitelezők érdekének megfelelően eljárni. Az átalakulási folyamat sem mentesítette a kiváló társaságot a kötelezettség teljesítése alól. A bíróság megállapította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet folyamatosan fennállt a teljesítési határidő beálltától kezdődően, függetlenül az átalakulástól. Az alperes nem tudta magát kimenteni a felelősség alól, sőt elismerte, hogy ebben az időszakban mintegy 150.000.000,- Ft tagi kölcsönt fizetett vissza részére a **B... SZ...** Kft. A tagi kölcsön társaság vagyonából történő visszafizetése szükségképpen megghiúsította a többi hitelező, így a felperes

- 4 -

követelésének teljes körű kielégítését. Mivel az alperes a felelősség alól nem tudta magát kimenteni, a bíróság megállapította a hitelezőivel szembeni felelősségét. Az alperes jogellenes magatartása folytán beállott vagyoncsökkenés mértékére, az összegszerűsége nézve további bizonyítást látott szükségesnek, erre figyelemmel a jogalapot illetően közbenső ítéletet hozott.

A közbenső ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a **B... SZ...** Kft. kiválására nem a felperesi követelés megfizetésének megakadályozása, hanem egyéb gazdasági-célszerűségi okok miatt volt szükség. A szétválási szerződésben nevesített követelést a felperesnek elsősorban azzal a jogutóddal szemben kellett érvényesítenie, amelyhez az adott kötelezettséget a szétválási szerződés a vagyonmegosztás folytán telepítette. Amennyiben a hitelező igényérvényesítését követően a jogutód társaság azt nem tudta teljesíteni, csak akkor felelt valamennyi jogutód egyetemlegesen a hitelezővel szemben. Valójában a hitelező által kiállított végrehajtási laptól eltérően a bíróság 2008. július 14-én az egyetemleges kötelezettség feltüntetésének mellőzésével állította ki a végrehajtási lapot. Ez ellen a felperes nem élt jogorvoslattal. A végrehajtó már 2008. október 28-án megállapította, hogy az eljárás behajthatatlanság miatt szünetel, és csak 2009. január 27-én folytatódott tovább a végrehajtás ingó árveréssel, majd 2009. február 27. napján a végrehajtó ismét a szünetelést állapította meg. A felperes csak 2008. november 7-én kelt beadványában kérte a **B... SZ...** Kft. végrehajtás alá vonását. A bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy beadványát jogutód megállapítása iránti kérelemként kéri elbírálni. Az

áttételt követően a Kecskeméti Városi Bíróság 2009. május 25-én hozott végzésében a kérelmet elutasította. Álláspontja szerint a felperes szabályszerűen az ő felelősségének esetleges megállapíthatóságára kiható eljárást csak 2009. február 27. napját követően lett volna jogosult elindítani a **B... SZ...** Kft.-vel szemben újabb végrehajtási lap kiállításával. A felperes azonban 2007. november 14-től semmiféle követelést a **B... SZ...** Kft.-vel szemben nem jelentett be, azt nem érvényesítette, így neki sem volt tudomása a **B...** Kft. ellen indított felperesi eljárási cselekményekről.

Véleménye szerint a peradatok nem támasztják alá az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet már a **B... SZ...** Kft. megalakulásától kezdve folyamatosan fennállt, a perben lefolytatott eddigi bizonyítás anyaga ezt nem támasztja alá. A **B... SZ...** Kft. könyvelésében a felperesi követelést nem kellett feltüntetni, így azzal a fizetéseképtelenség szempontjából sem kellett számolni, csak akkor, amikor azt a felperes már érvényesítette a **B... SZ...** Kft.-vel szemben. Az előbbiektől folytán a felperes követelésére figyelemmel fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a **B... SZ...** Kft.-nél nem állhatott fenn.

A felszámoló megkeresésének hiányában nem állapítható meg, hogy a tagi kölcsön visszafizetésére pontosan milyen időpontokban, milyen részteljesítések mellett került sor. Valójában a tagi hitelek visszafizetésére nem más hitelezők rovására került sor.

Utalt arra, hogy a közbenső ítélet az átalakulási mérlegekben megjelölt adatokon alapul, a fizetéseképtelenség megítélésénél azonban a tényleges vagyoni helyzetet

- 5 -

#### **Gf.I.30.276/2011/6.szám**

kell figyelembe venni. A cég működése során a kötelezettségek kiegyenlítésére vonatkozó vagyon mértéke pozitív és negatív irányban is változhatott. Kétségtelen, hogy a világgazdasági válság hatására 2008. év vége felé a cég tevékenysége elnehezült, azonban azokkal a hitelezőkkel, akiknek követelését a számviteli törvény szerint figyelembe kellett venni, többször egyeztetett, a fizetési kötelezettségek hátralékos összegére átütemezést javasolt. Valójában 2008. december 1-jén a végelszámolás elhatározásakor a rendelkezésre álló számviteli adatok a hitelezők követelésének teljes kielégítését támasztotta alá, ha a vagyontárgyakat megfelelő értéken lehet értékesíteni. A pénzügyi válság miatt azonban a vagyontárgyak piaci értéke jelentősen esett, vevők nem jelentkeztek. Az ingatlanra bejegyzett jelzálogjog jogosultjaként a bank a kölcsön visszafizetését csak egy hónappal hosszabbította meg, amely az ingatlan gyors értékesítési kényszerhelyzetét eredményezte. Valójában az ingatlan 142.000.000,- Ft nettó összegben történt értékesítése nem jelent feltűnő értékaránytalanságot az átalakulási vagyonmérlegben rögzített értékhez képest, melyet a Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20.646/2010/7. számú ítéletével meg is állapított. Fenntartotta a felperesi perbeli legitimáció hiányával kapcsolatos álláspontját.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Utalt arra, hogy a **B... SZ...** Kft. ellen folyó felszámolási eljárásban 98.040.171,- Ft hitelezői igényt jelentettek be. A **V...** Kft. mérleg főösszege az átalakuláskor 43.000.000,- Ft volt, azonban vagyon hiányában a végrehajtás szünetel.

A fellebbezés **alaptalan**.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 30. § (1) bekezdése értelmében a társaság felelős azért a kárért, amelyet vezető tisztségviselője jogkörében eljárva harmadik személynek okozott. A (2) bekezdés szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Külön törvény e követelmény felróható megszegése esetére - ha a gazdasági társaság fizetőképtelenné vált - előírhatja a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét.

A vezető tisztségviselőknek e követelmény felróható megszegése esetére előírt, hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét a Cstv. 33/A §-a és a 63. § (3) bekezdése szabályozza. A Cstv. 33/A § (1) bekezdésének 2009. májusában hatályos rendelkezése szerint a hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a

- 6 -

társasági vagyon a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták, vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. A (2) bekezdés első fordulata szerint mentesül a felelősség alól a (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

Az alperes fellebbezésében továbbra is kétségbe vonta a felperes keresetösségi jogát, hitelezői minőségét. Kétségtelen, hogy a felperes hitelezői igényét „elkésve”, a felszámolás közzétételétől számított negyven napon túl jelentette be a felszámolónak (Cstv. 28. § (2) bekezdés f) pont), a per során azonban igazolta, hogy hitelezői igényét a felszámoló visszaigazolta - a követelést a Cstv. 46. § (5) bekezdés c) pontja szerint sorolta be -, ezáltal hitelezői minősége fennáll, a Cstv. pedig egyéb perindítási feltételt a felperes személyét illetően e körben nem határoz meg.

A perben a Pp. 164. § (1) bekezdése folytán a felperest terhelte a bizonyítás a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját illetően, továbbá az alperesi magatartás és a vagyoncsökkenés mértéke közötti okozati összefüggés tekintetében.

A fenyegető fizetéseképtelenség nem azonos a Cstv. 27. § (2) bekezdésében szabályozott fizetéseképtelenséggel. Ez utóbbi pénzforgalmi szemléleten alapul: ha az ott szabályozott bármely feltétel megvalósul, akkor az adós függetlenül a fizetési szándékától, képességétől, tényleges vagyonától, fizetéseképtelenségnek minősül, ellene a felszámolási eljárás megindítható. Fenyegető fizetéseképtelenség esetén nem az a döntő, hogy van-e az

adósnek olyan tartozása, amely alapján a Cstv. 27. § (2) bekezdése értelmében - erre irányuló kérelem esetén - fizetése képtelennek minősülne. A lényeges az, hogy az adós a tartozását az esedékességkor képes-e megfizetni. Ha igen, de egyéb (gazdasági, stb.) okból nem akarja a kötelezettség kiegyenlítését, a fenyegető fizetése képtelenség nem áll fenn (de ebben az esetben ellene felszámolás kezdeményezhető). Ha azonban a tartozás megfizetésére az esedékességkor nem képes, mert nincs elegendő pénzeszköze, akkor bekövetkezik a fenyegető fizetése képtelenség, és ha ezt a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták, vagy ésszerűen előre láthatták, ettől az időponttól kezdve a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint - a felszámolás megindításától, mint feltételtől függően - beáll a felelősségük a hitelezőkkel szemben. A tartozás esedékességkor történő kielégítésének „képesége” likvid pénzeszközök meglétét feltételezi, vagyis nem elegendő, ha az adós teljes vagyona - készpénzzé konvertálása esetén - egyébként fedezetet nyújtana a tartozás(ok) kielégítésére. A hangsúly e vonatkozásban az esedékességkor történő kielégítésen van: az adós képviselőinek folyamatosan figyelemmel kell követniük a cég esedékes, lejárt tartozásait és a cashflow kimutatását. Döntési szabadságuk kiterjed arra, hogy a lejárt tartozásokat milyen sorrendben elégítik ki, ezt azonban csak addig az időpontig tehetik meg, amíg előre látható, hogy az adós készpénzvagyona az összes lejárt és lejáró követelésre fedezetet nyújt.

- 7 -

#### **Gf.I.30.276/2011/6.szám**

A jelen ügyben a fenyegető fizetése képtelenség már a **B... SZ... Kft.** alapításától kezdődően fennállt, amit igazol a cég két nagy tartozása: a felperes jogerős ítéleten alapuló követelése, valamint a tagi kölcsön, melynek lejáratát nem ismert. Az előbbiek értéke együttesen mintegy 170.000.000,- Ft, nyilvánvalóan meghaladta az átalakulási vagyonmérleg tervezetben megjelölt 25 millió Ft készpénzt. Az esedékes tartozások fedezetére - pénzügyi szempontból - a mintegy 300 millió Ft-os forgóeszköz és 220 millió Ft-os állóeszköz látszólag megfelelő fedezetet biztosított volna, de a fentiekre figyelemmel a fenyegető fizetése képtelenség szempontjából - mivel ezek nem likvid pénzeszközök - nem bírnak jelentőséggel.

Az alperes álláspontjával szemben helytálló az elsőfokú bíróság megállapítása, miután a jogelőd **B... Kft.** alperessel szemben hozott jogerős ítélet alapján a teljesítési határidő 2007. októberében eredménytelenül letelt, ezzel beállt a **B... SZ... Kft.** helytállási kötelezettsége is.

Az alperes érvelése szerint a felperesnek külön érvényesítenie kellett volna az igényét, követelését a jogutód kft-vel szemben. Helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, az átalakulás során létrejött gazdasági társaság az átalakult gazdasági társaság általános jogutódja. Ez azt jelenti, hogy a jogutód gazdasági társaságot is terhelik a jogelőd gazdasági társaság kötelezettségei. A szétválási szerződés, amelyet a szétváló társaság tagjai, valamint a jogutód társaság tagjai (leendő tagjai) kötnek meg egymással, tartalmazza is, hogy egyes kötelezettségeket a felek melyik céghez telepítenek. Nyilvánvalóan tudatában kell lennie a másik társaságnak, hogy nemfizetés esetén e kötelezettségnek maga is alanya, ez a kötelezettség ugyanis egyetemleges. Az egyetemleges kötelezettség jogilag azzal jár, hogy minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik. Ilyen rendelkezést tartalmaz a Gt. 85. § (4) bekezdése, amely szerint a szétválási szerződésben nevesített követelést a jogosult elsősorban azzal a

céggel szemben köteles érvényesíteni, amelyhez az adott kötelezettséget a szétválási szerződés a vagyonmegosztás folytán telepítette, amennyiben azonban e kötelezettségét a jogutód nem teljesíti, valamennyi jogutód felelőssége egyetemleges. A felperes követelését már azt megelőzően érvényesítette, hogy a **B... SZ...** Kft. bejegyzése a cégnyilvántartásban megtörtént volna. A szétválás a jogerős ítélet meghozatalát követően fejeződött be, következésképpen a **B... SZ...** Kft., mint a **B...** Kft. jogutódjával szemben a követelés ismételt érvényesítése az anyagi jogerőre vonatkozó rendelkezés folytán fel sem merülhetett (Pp. 229. § (1) bekezdés).

A **B... SZ...** Kft. nem azáltal vált a **B...** Kft. jogutódjává, hogy ezt a bíróság a végrehajtási eljárás során végzéssel megállapította, hanem törvény erejénél fogva megalakulásától kezdve.

A felperes a **B...** Kft. kiválással történt szétválása során biztosítékadási igénnyel lépett fel, melyre a **B...** Kft., illetve a **B... SZ...** Kft. ügyvezetőjeként az alperes 2007. novemberében úgy nyilatkozott, a felperes fogadja el elegendő biztosítéknak azt, hogy a **B...** Kft. nemteljesítése esetén a **B... SZ...** Kft. is helytállással tartozik. Miután e levél elküldésére már a jogerős ítéletben megszabott teljesítési határidő leteltét követően került sor egy már esedékes tartozás kapcsán,

- 8 -

ebből az következik, az alperes elismerte, hogy a **B... SZ...** Kft. fizetési kötelezettsége is beállt. Nem vitás tény, hogy az I. rendű alperes, mint az ugyanazon a székhelyen tevékenységet kifejtő **B...** Kft. ügyvezetője, tudomással bírt arról, hogy az önkéntes teljesítés a kft. részéről nem történt meg, a teljesítési határidő letelt, következésképpen a **B... SZ...** Kft. egyetemleges kötelezettként a felperessel szemben fennálló tartozás megfizetésére köteles.

Az 554.299.000,- Ft vagyon átvételét követően az így alapított új társaságnak a **B...** Kft. önkéntes teljesítése hiányában a felperessel szemben fennálló kötelezettséget a végleges vagyonmérlegben, a könyvelésében szerepeltetnie kellett volna, hiszen egyetemleges kötelezettség alanya lett.

Az alapításától a felszámolásig az alperes a **B... SZ...** Kft. ügyvezetője volt, ez az az időszak, amely alatti tevékenységét vizsgálni kell.

Önmagában az a körülmény, hogy az alperes nem intézkedett a felperesi követelés kiegyenlítéséről, a Cstv. 33/A §-a szerinti keresetet nem teszi megalapozottá. A vezető Cstv. 33/A § szerinti felelősségének megállapítása során nem annak van jelentősége, hogy a hitelezőnek milyen összegű követelése állt fenn, és azt ki lehetett-e elégíteni az adós teljes - készpénzen felüli - vagyonából, hanem annak, hogy a vezető a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben nem az összes hitelező érdekeit szem előtt tartva járt el, és eljárása folytán az adósnál vagyoncsökkenés keletkezett.

A per során maga a felperes is úgy nyilatkozott, hogy számára ismeretlen, mi lett a sorsa azoknak a vagyonelemeknek, amelyek felett a **B... SZ...** Kft. rendelkezett. Egyértelműen az alperes terhére róttá ugyanakkor, hogy az ügyvezetése alatti időszakban 100-150 millió Ft tagi kölcsönt saját magának visszafizetett, a társaság vagyona erre fedezetet jelentett, mégsem történt meg más hitelezői igény, így a felperesi követelés kielégítése. Másrészt felróhatóan járt el az alperes akkor is, amikor értékaránytalan adásvételi szerződést kötött. Ezzel szemben az alperes arra hivatkozott, hogy 2008. december 1. napján, a

végelszámolás elhatározásakor még az adatok a hitelezői követelések teljes kielégítését ígérték, ennek az volt a feltétele, hogy a vagyontárgyakat megfelelő értéken lehessen értékesíteni. Ez az alperesi érvelés azt jelenti, hogy a társaság működésének minden későbbi kockázatát a társaság külső hitelezőire kívánja telepíteni, ami elfogadhatatlan. Hivatkozása szerint a 2008. őszén kezdődött pénzügyi, gazdasági válság miatt a vagyontárgyak piaci értéke jelentősen csökkent. Az átalakulási vagyonmérlegben még 220.000.000,- Ft körüli értékkel figyelembe vett ingatlant csak 142.000.000,- Ft-ért sikerült értékesíteni, emiatt azonban a felelőssége nem áll fenn. Ebben a körben utalt a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.646/2010/7. számú ítéletére, amely szerint a feltűnő értékaránytalanság nem volt megállapítható. A felperesi álláspont szerint ugyanakkor az alperes azzal, hogy a **B... SZ...** Kft. vezetőjeként értékaránytalan szerződést kötött, csökkentette az adós vagyonát. Ez a felperesi megállapítás is helytálló, a reális forgalmi érték és az elért vételár közötti különbözet az adósnál vagyoncsökkenésként jelentkezett, amelyért az alperes a Cstv. idézett rendelkezése szerinti felelősséggel tartozik.

- 9 -

#### **Gf.I.30.276/2011/6.szám**

A per adatai szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet már a **B... SZ...** Kft. alapítását követően fennállt, az átalakulási vagyonmérleg tervezet szerint elegendő pénzeszközzel a **B... SZ...** Kft. nem rendelkezett. Miután a cég alapításától kezdődően fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a társaság külső hitelezőinek érdeke azt kívánta meg, hogy az alperes a saját - a Cstv. kötelező kielégítési sorrendre vonatkozó szabályai folytán „hátrasorolt” - követeléséhez másokat megelőzően ne jusson hozzá, és ne csökkentse a társaság vagyonát úgy sem, hogy értékaránytalan adásvételi szerződést köt.

Miután az alperes az ügyvezetése alatt a **B... SZ...** Kft.-vel szemben őt megillető tagi kölcsön címén fennálló követelését a társaság külső hitelezőit megelőzően kielégítette, továbbá az ingatlan kapcsán értékaránytalan adásvételi szerződést kötött, ezzel igazolt, hogy a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el. A felperes 100-150 millió Ft-ra tette a vagyoncsökkenés összegét, a tagi kölcsön, továbbá az ingatlan értékesítése miatti vagyoncsökkenés mértéke ezt az összeget lényegében eléri.

Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezés folytán az alperes a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése folytán köteles a felperes másodfokú eljárási költségének viselésére. Az ítéltábla a felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és (5) bekezdés alapján állapította meg.

Szeged, 2011. szeptember hó 15. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.

Dr. Hámori Attila sk.

Dr. Kiss Gabriella sk.



a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró